

• Formația Bach-Gewandhaus

• Liliana Ciulei

• Oscar Danon

• Jean-Jacques Kantorov

Aprilie a fost marcat de un eveniment muzical: concertele formației camerale Bach, selectată din membrii celebrei orchestre, de veche tradiție, Gewandhaus din Leipzig.

Publicul Ateneului Român a urmărit, cu o vie participare, cu interes și cu plăcere, maniera cvasifamiliară, dar cu o subliniată tendință de aducere la numitorul modernității, prin accelerarea timpilor și nuanțare dinamică, a patru dintre cele șase concerte brandenburgice, pe care, în modestia sa, genialul cantor de la Thomaskirche le dedica, într-o franceză convențională, prințului elector de Brandenburg. Rătăcite prin diferite biblioteci, ele au fost regăsite în veacul trecut, revelându-se lumii muzicale ca autentice capodopere ale stilului polifonic-instrumental, execuția lor constituind, de atunci, o sărbătoare pentru auditoriul larg și un notabil act de cultură pentru formația care se încumetă să le integreze în repertoriu.

Fondatorul și animatorul formației Bach, prim-concert-maestrul Gerhard Bossé (apărut și în ipostaza de violonist solist), în colaborare cu clavecinistul J. Kästner, titularul orgii de la Thomaskirche, cu alți valoroși instrumentiști, ca flautistul Heinz Hörtzsch, oboistul Peter Fischer, precum și cu echipa de suflători din grupul Concertino, s-au remarcat prin muzicalitatea promptă cu care au susținut, de-a lungul celor patru concerte brandenburgice (nr. 3, în sol major, nr. 1, în fa major, nr. 2, în fa, și nr. 5, în re major), dialogurile, pline de farmec și de o neseceată fantezie, cu masa orchestrei (tutti). Părțile solistice din înfintătoarea Suită în si minor pentru flaut-solo și orchestră, cele din Concertul în la minor pentru vioară și orchestră și Dublul concert în re minor pentru oboi, vioară și orchestră au demonstrat mecanismul perfect pus la punct al formației, menit să pună în valoare împletirea polifonică a vocilor și etajarea sonorităților. Omagiul nostru se îndreaptă, în egală măsură, spre suflătorii în alămuri (trompetele soprane și cornii), care au dat viață și forță comunicativă Con-

certului nr. 1, și, mai ales, către clavecinistul virtuoz Kästner, remarcabil în cadența-fantezie din mișcarea Affettuoso a Concertului nr. 5.

Distinsă cu premiul I la Concursul „Paganini” de la Genova și la cel de la Helsinki, violonista Liliana Ciulei a susținut, la 11 aprilie, în Sala mică a Palatului R. S. România, un recital care a impus-o în primele rânduri ale tinerilor noștri interpreți. Într-un program de înaltă exigență artistică, cuprinzând trei sonate — una preclasică, de J. M. Leclair, Sonata nr. 1 în sol major de Brahms și Sonata pentru vioară-solo de postromanticul Ysaye — cărora trebuie să le adăugăm spirituala Sonatină a compozitorului român W. I. Klepper, Variațiunile pe coarda sol de Paganini și Rondoul spiridușilor de Bazzini, Liliana Ciulei a configurat imaginea unui artist complet, la care virtuozitatea face corp comun cu sensibilitatea și cu intensa trăire a partiturii. I se poate prevedea tinerei violoniste o carieră strălucitoare.

Concertul din 13 aprilie al Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii ne-a oferit prilejul cunoașterii a doi muzicieni de înaltă clasă: dirijorul iugoslav Oscar Danon și tânărul violonist francez Jean-Jacques Kantorov, cuceritorul citorva premii de prestigiu internațional, ca „J. Thibaut”, „Carl Flesch”, „Regina Elisabeth” (Belgia) și Montreal. (Violonistul J. J. Kantorov a cedat rețeta concertelor sale din București, Tg. Mureș și Cluj-Napoca „Fondului omeniei”. Gestul generos situează omul la nivelul înalt al artistului.) După o excelentă interpretare a poemului simfonic „Luceafărul” de Pascal Bentoiu, solist, dirijor și orchestră ne-au transmis insondabilele adâncimi și exuberanțele melodico-armonice ale Concertului în re de Brahms. Această simfonie dramatic-lirică cu vioară solo a fost tălmăcită cu o mare bogăție de nuanțe, cu amplasare sonoră, cu emoționante elevații în zona lirismului și cu o antrenantă energie ritmică în finalul dionisiac. Kantorov este un violonist care îmbină virtuozitatea cu cea mai fermecătoare muzicalitate, iar Danon, un dirijor care stăpânește cele mai fine detalii ale operei interpretate.

Dirijorul iugoslav și-a încheiat programul cu execuția exemplară a Simfoniei a V-a de D. Șostakovici, operă majoră a marelui compozitor sovietic. El a construit un admirabil edificiu sonor, conducând, cu mină de maestru, periplusul discursului polifonic-armonic, de la emoționantul Moderato inițial până la jubilanta explozie de ritmuri festive și motive de cîntece de masă întrepesute în paginile finalului.

V. Cristian